

Τρίτης, 16 Μαΐου 2006

28. επιβεβαιώνει εκ νέου, στο πλαίσιο αυτό, ότι για κάθε προσφυγή στη διαδικασία της «επιτροπολογίας» απαιτείται πλήρης αναθεώρηση της απόφασης 1999/468/EK του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, η οποία καθορίζει τον τρόπο άσκησης εκτελεστικών αρμοδιοτήτων ⁽¹⁾ που ανατίθενται στην Επιτροπή, ώστε:

- α) να εξασφαλίζεται μεγαλύτερο άνοιγμα,
- β) να εξασφαλίζεται ότι κάθε ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή θα περιορίζεται σε μη ουσιαστικά μέτρα ή σε μέτρα εφαρμογής και θα υπόκειται σε σαφή προσδιορισμό του στόχου, του περιεχομένου, της έκτασης και της διάρκειας της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων, περιλαμβανομένων, εν ανάγκη, και «ρητρών λήξης ισχύος»,
- γ) να εξασφαλίζεται η τυπική ισότητα μεταξύ των εξουσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και αυτών του Συμβουλίου όσον αφορά την εξέταση αυτών των μέτρων με την θέσπιση μηχανισμών ανάκλησης·

29. σημειώνει τον κατάλογο δράσεων που περιέχεται στο κυλιόμενο πρόγραμμα απλούστευσης της Επιτροπής, και θα συνεργαστεί ενεργά για την επίτευξη του στόχου της απλούστευσης των εν λόγω νομοθετημάτων, εφόσον ενδείκνυται, στο πλαίσιο της επερχόμενης νομοθετικής διαδικασίας·

30. αναμένει ότι οι διάφορες προτάσεις αναδιάρθρωσης και επανεξέτασης εκ μέρους της Επιτροπής θα συμβάλουν στη βελτίωση του επιπέδου οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της Ένωσης στο πλαίσιο της πολιτικής αειφόρου ανάπτυξης, καθώς και του επιπέδου προστασίας της υγείας των πολιτών και της ποιότητας του περιβάλλοντος, σύμφωνα με τους στόχους του άρθρου 2 της Συνθήκης ΕΚ·

31. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

P6_TA(2006)0206

Αποτέλεσμα της εξέτασης των νομοθετικών προτάσεων που εκκρεμούν ενώπιον του νομοθέτη

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το αποτέλεσμα της αναλυτικής εξέτασης νομοθετικών προτάσεων που εκκρεμούν ενώπιον του νομοθετικού οργάνου (2005/2214(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 27ης Σεπτεμβρίου 2005 προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το αποτέλεσμα της αναλυτικής εξέτασης νομοθετικών προτάσεων που εκκρεμούν ενώπιον του νομοθετικού οργάνου (COM(2005)0462),
- έχοντας υπόψη την επιστολή που απηύθυνε στις 23 Ιανουαρίου 2006 ⁽¹⁾ ο Πρόεδρος του προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- έχοντας υπόψη την επιστολή του Προέδρου της Επιτροπής προς τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου με ημερομηνία 8 Μαρτίου 2006,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων (A6-0143/2006),

A. εκτιμώντας ότι, στην προαναφερθείσα ανακοίνωσή της, η Επιτροπή γνωστοποίησε την πρόθεσή της να αποσύρει 68 προτάσεις που θεωρεί ότι δεν συνάδουν με τους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας και με τις αρχές βελτίωσης της νομοθεσίας, ενώ άλλες θα υποβληθούν σε αναθεωρημένη αξιολόγηση του οικονομικού αντικτύπου και ενδεχομένως θα τροποποιηθούν,

⁽¹⁾ Αριθ. αναφοράς Pres-A-Courrier D(2006)300689.

Τρίτης, 16 Μαΐου 2006

- B. εκτιμώντας ότι στην επιστολή που απέστειλε ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής σχετικά με το αποτέλεσμα της ανάλυσης της εν λόγω ανακοίνωσης από τις κοινοβουλευτικές επιτροπές επικροτούνται σε γενικές γραμμές οι προθέσεις της Επιτροπής, ωστόσο ζητείται συγκεκριμένα από την Επιτροπή να μην ανακαλέσει αρκετές από τις εν λόγω προτάσεις και εκφράζεται η αντίθεση στο ενδεχόμενο τροποποίησης ορισμένων άλλων προτάσεων,
- Γ. εκτιμώντας ότι η απάντηση που απέστειλε ο Πρόεδρος της Επιτροπής στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου αναφέρει ότι η Επιτροπή έλαβε δεόντως υπόψη τη θέση του Κοινοβουλίου προτού εγκρίνει την τελική της θέση και παραθέτει τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν ακολούθησε κάποια από τα αιτήματα του Κοινοβουλίου, καθώς και τις πιθανές πρωτοβουλίες που η Επιτροπή σχεδιάζει να αναλάβει στο μέλλον για να αντιμετωπίσει κάποια από τα εν λόγω αιτήματα,
- Δ. εκτιμώντας ότι η συγκεκριμένη ανακοίνωση παρέχει μια εξαιρετική ευκαιρία για μια πιο εμπειστατωμένη ανάλυση των προβλημάτων που συνδέονται με την ανάκληση ή την τροποποίηση νομοθετικών προτάσεων από την Επιτροπή,
- Ε. εκτιμώντας ότι, πλην μερικών εξαιρέσεων, οι περισσότερες νομοθετικές πράξεις της Κοινότητας μπορούν να εγκριθούν μόνο βάσει πρότασης της Επιτροπής, που απολαύει οιονεί μονοπωλιακή θέση όσον αφορά τη νομοθετική πρωτοβουλία,
- ΣΤ. εκτιμώντας ότι το άρθρο 250, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚ ορίζει ότι η Επιτροπή «μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της» καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση πράξης της Ένωσης, «ενόσω το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει»,
- Ζ. εκτιμώντας ότι, παρόλο που για ιστορικούς λόγους ο ρόλος του Κοινοβουλίου δεν αναφέρεται στο άρθρο 250, παράγραφος 2, η εν λόγω διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται σε σχέση με το άρθρο 251 όσον αφορά την εφαρμογή του στη διαδικασία συναπόφασης και με το άρθρο 252 όσον αφορά τη διαδικασία συνεργασίας,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι, όταν μετά την πρώτη ανάγνωση εγκριθεί κοινή θέση, η τρίτη περίπτωση του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 251, παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ επιτρέπει στην Επιτροπή μόνον να ενημερώσει το Κοινοβούλιο σχετικά με τη δική της θέση, και λαμβάνοντας υπόψη ότι, εάν η κοινή θέση τροποποιηθεί στη συνέχεια από το Κοινοβούλιο, το στοιχείο γ) του τρίτου εδαφίου του άρθρου 251, παράγραφος 2 επιτρέπει στην Επιτροπή μόνον να γνωμοδοτήσει, καθιστώντας σαφές ότι η Επιτροπή δεν είναι πλέον «ιδιοκτήτης» των προτάσεών της,
- Θ. εκτιμώντας ότι στις Συνθήκες δεν γίνεται αναφορά στη δυνατότητα της Επιτροπής να ανακαλέσει μία νομοθετική πρόταση,
- Ι. εκτιμώντας ότι η απουσία διατάξεων σχετικά με την ανάκληση νομοθετικών προτάσεων δεν εμπόδισε την Επιτροπή να προβεί επανειλημμένα στην ανάκληση νομοθετικών προτάσεων,
- ΙΑ. εκτιμώντας ότι το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή φαίνεται ότι δεν συμφωνούν σε ποιο βαθμό η Επιτροπή έχει δικαίωμα να ανακαλεί τις νομοθετικές της προτάσεις,
- ΙΒ. εκτιμώντας ότι, παρά αυτές τις διαφωνίες, η ανάκληση νομοθετικών προτάσεων αποτελεί τακτική πρακτική της Επιτροπής, χωρίς να έχει οδηγήσει ποτέ σε παραπομπή υπόθεσης ενώπιον του Δικαστηρίου,
- ΙΓ. εκτιμώντας ότι το ίδιο το Κοινοβούλιο έχει ζητήσει ορισμένες φορές στο παρελθόν από την Επιτροπή να ανακαλέσει τις προτάσεις της,
- ΙΔ. εκτιμώντας ότι η συμφωνία πλαίσιο ⁽¹⁾ της 26ης Μαΐου 2005 σχετικά με τις σχέσεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής ορίζει ότι:
- σε όλες τις νομοθετικές διαδικασίες, «η Επιτροπή δεσμεύεται να εξετάζει μετά προσοχής τις τροπολογίες που εγκρίνει το Κοινοβούλιο επί των νομοθετικών προτάσεών της, με σκοπό να τις λάβει υπόψη σε κάθε τροποποιημένη πρόταση» (σημείο 31),
  - σε όλες τις νομοθετικές διαδικασίες, «η Επιτροπή δεσμεύεται να ενημερώνει το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πριν αποσύρει τις προτάσεις της» (σημείο 32),
  - στις νομοθετικές διαδικασίες που δεν απαιτούν συναπόφαση, η Επιτροπή δεσμεύεται να ανακαλέσει νομοθετικές προτάσεις που έχουν απορριφθεί από το Κοινοβούλιο, «εάν χρειασθεί», και επίσης να εκθέσει τους λόγους σε περίπτωση που αποφασίσει να διατηρήσει την πρόταση (σημείο 33),

(¹) Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2005)0194, Παράρτημα.

Τρίτης, 16 Μαΐου 2006

- IE. εκτιμώντας ότι η κατανόηση, που θα βασίζεται σε κοινές κατευθυντήριες γραμμές μεταξύ των τριών θεσμικών οργάνων, σχετικά με την ανάκληση και, στον βαθμό που απαιτείται, με την τροποποίηση νομοθετικών προτάσεων από την Επιτροπή, θα συνέβαλε θετικά στην ομαλή λειτουργία των νομοθετικών διαδικασιών,
1. χαιρετίζει την προαναφερθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής και θεωρεί ότι η ανάκληση ή τροποποίηση της πλειονότητας των προτάσεων που αναφέρονται στην εν λόγω ανακοίνωση θα συμβάλει πράγματι στην απλούστευση του κοινοτικού νομοθετικού πλαισίου, ωστόσο εμμένει ότι η Επιτροπή θα πρέπει να λάβει δεόντως υπόψη τις ενστάσεις που εξέφρασε ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου στην επιστολή του της 23ης Ιανουαρίου 2006·
  2. χαιρετίζει το γεγονός ότι, πριν από την έγκριση της τελικής της θέσης, η Επιτροπή αναθεώρησε και πάλι τις προτάσεις της υπό το φως των ενστάσεων του Κοινοβουλίου· αναγνωρίζει ότι, σε κάθε περίπτωση όπου η Επιτροπή δεν έχει δεχτεί τις εν λόγω ενστάσεις, έχει εκθέσει τους λόγους της και ότι σε ορισμένες περιπτώσεις έχει επίσης υποδείξει πιθανές πρωτοβουλίες με τις οποίες θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν οι επιθυμίες του Κοινοβουλίου·
  3. τονίζει ότι σε μελλοντικές πρακτικές αυτού του είδους η Επιτροπή θα πρέπει να εκθέσει συγκεκριμένους λόγους για την ανάκληση ή την τροποποίηση κάθε πρότασης και να μην περιορίζεται στην επίκληση γενικών αρχών που δεν παρέχουν σαφείς διευκρινίσεις σχετικά με τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή πιστεύει ότι μια συγκεκριμένη πρόταση θα πρέπει να ανακληθεί ή να τροποποιηθεί·
  4. χαιρετίζει το γεγονός ότι η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τους στόχους της Ατζέντας της Λισαβόνας πριν από την πρόταση απόσυρσης μιας νομοθετικής πρότασης· εκφράζει ως εκ τούτου τη λύπη του γιατί η Επιτροπή απέσυρε την πρόταση οδηγίας σχετικά με το καθεστώς του ευρωπαϊκού ταμείου αλληλασφάλισης που ωστόσο αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία της Στρατηγικής της Λισαβόνας· εκφράζει την κατάπληξη του μπροστά στο επιχείρημα που προέβαλε η Επιτροπή, σύμφωνα με το οποίο οι διαφορές στις εθνικές νομοθεσίες συνιστούν εμπόδιο στις κοινοτικές πρωτοβουλίες· ζητεί συνεπώς από την Επιτροπή να αναλάβει εντός του έτους μια πρωτοβουλία που θα επιτρέψει την εκπόνηση του καθεστώτος του ευρωπαϊκού ταμείου αλληλασφάλισης και της ευρωπαϊκής ένωσης κοινωνικής αλληλεγγύης·
  5. ζητεί από την Επιτροπή, αμέσως μετά τον διορισμό της, να συντάξει και να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατάλογο ο οποίος να αναφέρει ποιες από τις νομοθετικές προτάσεις του προκατόχου της προτίθεται να διατηρήσει·
  6. ζητεί από την Επιτροπή να συμπεριλάβει κατάλογο των προτάσεων που προτίθεται να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει στο ετήσιο νομοθετικό πρόγραμμα και στο πρόγραμμα εργασιών της, ώστε το Κοινοβούλιο να είναι σε θέση να εκφράσει τη θέση του σύμφωνα με τις προνομίες που του παρέχονται βάσει των Συνθηκών και των διαδικασιών που ορίζονται στην προαναφερθείσα συμφωνία πλαίσιο·
  7. επισημαίνει το γεγονός ότι η δυνατότητα ανάκλησης μιας νομοθετικής πρότασης από την Επιτροπή δεν αναφέρεται σε καμία διάταξη των υφιστάμενων Συνθηκών, ενώ η δυνατότητα τροποποίησης νομοθετικής πρότασης καλύπτεται από την αρχή ότι η Επιτροπή μπορεί να τροποποιεί την πρότασή της καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας που οδηγεί στη θέσπιση κοινοτική πράξης, όπως ορίζεται ρητώς στο άρθρο 250 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ· αναγνωρίζει ότι η συγκεκριμένη αρχή εφαρμόζεται επίσης στη διαδικασία συναπόφασης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 251, καθώς και στη διαδικασία συνεργασίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 252·
  8. αναγνωρίζει, ωστόσο, ότι, εντός σαφών ορίων, η δυνατότητα της Επιτροπής να ανακαλέι νομοθετική πρόταση καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας που οδηγεί στη θέσπιση της
    - απορρέει από το δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας της Επιτροπής και συμπληρώνει εύλογα τη δυνατότητα που διαθέτει να τροποποιεί προτάσεις,
    - μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση του ρόλου της Επιτροπής στη νομοθετική διαδικασία, και
    - μπορεί να θεωρηθεί θετικό στοιχείο προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι διαδικασίες που οδηγούν στη θέσπιση κοινοτικής πράξης και ο διοργανικός διάλογος αποσκοπούν στην προώθηση του «κοινοτικού συμφέροντος»·
  9. υποστηρίζει, ωστόσο, ότι η δυνατότητα αυτή πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των προνομίων των διαφόρων θεσμικών οργάνων στη νομοθετική διαδικασία, όπως ορίζονται στις Συνθήκες, και σύμφωνα με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών οργάνων·
  10. τονίζει ότι οι δυνατότητες ανάκλησης ή τροποποίησης δεν πρέπει να μεταβάλλουν τον ρόλο κάθε θεσμικού οργάνου στη νομοθετική διαδικασία κατά τρόπο που θα έδτε σε κίνδυνο τη θεσμική ισορροπία, και ότι η δυνατότητα ανάκλησης προτάσεων δεν σημαίνει αναγνώριση ενός είδους «δικαιώματος αρνησικυρίας» από την Επιτροπή·

Τρίτης, 16 Μαΐου 2006

11. τονίζει ότι η ανάκληση ή τροποποίηση νομοθετικών προτάσεων πρέπει να υπόκειται στις ίδιες γενικές αρχές που καθοδηγούν την υποβολή προτάσεων από την Επιτροπή, δηλαδή το κοινοτικό συμφέρον και την επαρκή αιτιολόγηση·
12. θεωρεί ότι, με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου να καθορίζει επακριβώς το πεδίο εφαρμογής και τα όρια των προνομίων που αποδίδονται στα θεσμικά όργανα βάσει των Συνθηκών, ο καθορισμός κοινών κατευθυντήριων γραμμών από τα θεσμικά όργανα σχετικά με την ανάκληση ή την τροποποίηση νομοθετικών προτάσεων από την Επιτροπή, ως συμπλήρωμα των σχετικών αρχών που ορίζονται ήδη στη συμφωνία πλαίσιο για τις σχέσεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής και στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση της νομοθεσίας, θα αποτελούσε θετικό βήμα για τη διευκόλυνση της νομοθετικής διαδικασίας και του διαλόγου μεταξύ των θεσμικών οργάνων·
13. υποβάλλει τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την ανάκληση και την τροποποίηση νομοθετικών προτάσεων από την Επιτροπή:
- α) η Επιτροπή μπορεί καταρχήν να ανακαλεί ή να τροποποιεί μια νομοθετική πρόταση ανά πάσα στιγμή καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπισή της, εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει. Τούτο σημαίνει ότι στις διαδικασίες συναπόφασης και συνεργασίας η Επιτροπή δεν μπορεί πλέον να ενεργεί με τον τρόπο αυτό μετά την έκδοση της κοινής θέσης από το Συμβούλιο εκτός εάν, στην απόφασή του σχετικά με την κοινή θέση, το Συμβούλιο έχει υπερβεί τις αρμοδιότητές του για την τροποποίηση της πρότασης της Επιτροπής, έτσι ώστε η απόφαση στην πραγματικότητα αποτελεί νομοθετική πρωτοβουλία του ίδιου του Συμβουλίου, η οποία δεν προβλέπεται στη Συνθήκη·
  - β) σε περίπτωση που το Κοινοβούλιο απορρίπτει νομοθετική πρόταση ή προτείνει την ουσιαστική τροποποίησή της, ή αν το Κοινοβούλιο ζητήσει, με κάποιο άλλο τρόπο, από την Επιτροπή να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει ουσιαστικά μια νομοθετική πρόταση, η Επιτροπή οφείλει να το λάβει δεόντως υπόψη της. Αν, για σημαντικούς λόγους, η Επιτροπή αποφασίσει να μη συμφωνήσει με τη θέση του Κοινοβουλίου, οφείλει να εκθέσει τους λόγους για την απόφαση αυτή προβαίνοντας σε δήλωση ενώπιον του Κοινοβουλίου,
  - γ) σε περίπτωση που η Επιτροπή προτίθεται να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει μια νομοθετική πρόταση με δική της πρωτοβουλία, οφείλει να κοινοποιήσει εκ των προτέρων στο Κοινοβούλιο αυτήν την πρόθεσή της. Η κοινοποίηση πρέπει να παρέχεται εγκαίρως, ώστε το Κοινοβούλιο να έχει την ευκαιρία να εκφράσει τη θέση του επί του θέματος, και να διευκρινίζει σαφώς τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή πιστεύει ότι μια συγκεκριμένη πρόταση πρέπει να ανακληθεί ή να τροποποιηθεί. Η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη της τη θέση του Κοινοβουλίου. Αν, για σημαντικούς λόγους, η Επιτροπή αποφασίσει να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει την πρότασή της, παρά την αντίθετη θέση του Κοινοβουλίου, οφείλει να εκθέσει τους λόγους για την απόφαση αυτή προβαίνοντας σε δήλωση ενώπιον του Κοινοβουλίου·
14. τονίζει ότι ο βαθμός στον οποίο η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις θέσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά την ανάκληση ή την τροποποίηση νομοθετικών προτάσεων συνιστά σημαντικό στοιχείο της πολιτικής εμπιστοσύνης που αποτελεί τη βάση αμοιβαίας συνεργασίας μεταξύ των δύο θεσμικών οργάνων·
15. θεωρεί ότι, αν η Επιτροπή ανακαλέσει ή τροποποιήσει ουσιαστικά μια νομοθετική πρόταση κατά τρόπο που επηρεάζει τις νομοθετικές προνομίες του Κοινοβουλίου, το ζήτημα θα πρέπει να παραπεμφθεί στα αρμόδια πολιτικά όργανα του Κοινοβουλίου για πολιτική εξέταση· θεωρεί επιπλέον ότι, αν η Επιτροπή ανακαλέσει μια νομοθετική πρόταση κατά τρόπο που επηρεάζει τις προνομίες των δύο σκελών της νομοθετικής αρχής, αυτά δύνανται να θεωρήσουν ότι η ανάκληση αυτή δεν ισχύει και να συνεχίσουν τη διαδικασία όπως προβλέπεται από τις Συνθήκες έως την ενδεχόμενη έκδοση της εν λόγω πράξης·
16. θεωρεί ότι, όταν μια νομοθετική πρόταση διατυπώνεται σύμφωνα με το άρθρο 138 της Συνθήκης, η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνει δεόντως τους ευρωπαίους κοινωνικούς εταίρους όσον αφορά την πρόθεσή της να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει ουσιαστικά τη νομοθετική πρόταση·
17. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.